

מראה של נחשת מלטשת באדם, כמו שנאמר (יחזקאל א) ונצצים פעין נחשת קלל. זהו לימין.

ושמא ישר רוח שנקרא לבנה, וזה נכלל ברוח הראשון ונכנס זה בזה. אורו אדם ולכן כאחד, משום שיוצא מאותם מאורות ראשונים. כשבאים המאורות של זה, מגיעים באורות הראשונים ונכללים בו והם אחד. ונראים המאורות הראשונים לבדם, ולא מתגלים האחרים הללו ולא נודעו שנקנסו לתוכם ונסתתרו בו, כמו שנאמר (בראשית מא) ולא נודע פי באו אל קרפנה וגו'. וזהו רוח ברוח שהם אחד. מאורות במאורות שהם אחד. וכאן הם שני שפרים [רקיעים] תחתונים מאותם רקיעים שנקראים שמי השמים [רקיע].

משני הרוחות המנוצצים הללו נבראו אותם האופנים שהם קדושים, שדמותם כדמות החיות, כמו שכתוב (יחזקאל א) מראה האופנים ומעשיהם וגו'. וזהו שכתוב ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות. מי היא? זו רוח קדושה, מקום שיצאו ממנו והיא מאירה להם, שכתוב ונגה לאש ומן האש יוצא ברק.

כשנברר רוח ברוח, יוצא מהם אור של חיה אחת רמוז (מסל) על ארבעה אופנים. והרי דמותו כאריה שולט על אלה ושולש מאות רבוא של אופנים אחרים. כפי הנשר הזה התמנה על כל אותם אופנים. בארבעה גלגלים נוסעים כל אחד ואחד מאותם ארבעה. בכל גלגל וגלגל שלשה עמודים. והם שנים עשר עמודים

דדליק ונציץ נהורין לחיזו דעיינין דבני נשא. ואנון נהורין דשרגא סלקין ונחתין אזלין ותייבין מגו ההוא אשא דנהורא דשרגא דדליק וכלהו חד נהורא. הכי נמי אלין. ונציצין פלהו נהורין פחיזו דנחשא בטישא בסומקא כמה דאתמר (יחזקאל א) ונוצצים פעין נחשת קלל. דא הוא לימנא. לשמא לא אית רוחא דאקרי לבנה. ודא אתפליל ברוחא קדמאה ועאל דא בדא. נהוריה סומק וחור פחדא. בגין דנפקא מאנון נהורין קדמאין. פד אתו נהורין דדא מוטו בנהורין קדמאין ואתפלילו ביה ואנון חד. ואתחזון נהורי קדמאי בלחודדיהו. ולא אתגליין אנון אחרנין ולא אתידעו דעאלו בגווייהו ואתטמרו ביה. כמה דאת אמר (בראשית מא) ולא נודע פי באו אל קרפנה וגו'. ודא הוא רוחא ברוחא דאנון חד. נהורין בנהורין דאנון חד. והכא אנון תרין תרעין (רקיעו) תתאין מאנון רקיעין דאקרון (ס"א שמים) שמי השמים (רקיע).

מתרין רוחין אלין מנצצן אתבריאו אנון אופנין דאנון קדישין. דדיוקנייהו כדיוקנא דחיות פדכתיב, (יחזקאל א) מראה האופנים ומעשיהם וגו'. ודא הוא דכתיב ודמות החיות מראיהן כגחלי אש בוערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות. מאן היא, דא רוחא קדישא אתר דנפקו מניה ואיהי נהיר לון. דכתיב ונגה לאש ומן האש יוצא ברק.

בר אתפליל רוחא ברוחא נפיק מנייהו נהירו דחד חיותא רמיז (נ"א רמיא) על ארבע אופנין. והאי דיוקנא דיליה כאריה שליט על אלה ותלת מאה רבוא דאופנין אחרנין. גדפקא דנשרא האי